

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÖTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban: A kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót és Schwarz; Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A. Bécsben: Haasenstein és Vogler, (Ottó Maasz), Schalek Henrik Oppelik Alajos, Dukes M.; Frankfurtban: Daube G. L. és Társa; Berlinben: Rudolf Mosse; Bukarestben: Vatzina R. hirdetési irodájában

142. szám.

BRASSÓ, Kedd, december 8-án.

I-ső évfolyam 1885.

A Brassó városi ipariskola és Diamandi Manole, a brassói iparkamara elnöke.

II.

S most halljuk Diamandi Manolenak, a brassói iparkamara nagyhirű elnökének beszédét a miniszter intézkedései ellen, csak a „Kr. Zeitung“ után, mely el szokta hallgatni az élesebb kifejezéseket.

„Brassó város polgárai olyan jó állam-polgárok, mint az ország bármely más lakosai.“ — De hát mondotta-e az a miniszteri rendelet, hogy Brassó polgárai nem jó állam-polgárok? Arról abban a rendeletben egy szó sincs. Miért mosakodik tehát Diamandi Manole ur, a „Tribuna“ alapítója, hogy ő jó állam-polgár? Mi bizony nem kérdeztük, úgy is tudjuk, hogy polgára e városnak és hazának.

„A brassói polgárok fizetnek legalább anynyi vér- és pénzdótot, mint mások.“ — Igen bizony. Hát csak a brassói szász és román polgárok fizetik-e azt a vér- és pénzdótot? hát mi magyarok nem fizetjük úgy, mint önök? Hátha épen úgy fizetjük, — pedig fizetjük ám épen úgy — az-e a jutalmunk Brassó város képviselő-testületétől, a minek most szemtanui vagyunk? Tíz iskola-bizottsági tag között egyetlen egy választott magyar ne legyen! Ime, mi a jutalmunk a mi pénz- és véradónkért! Tetszik ez Diamandi Manole urnak és tapsonczainak? Csizmáik sarkai alatt akarják tartani a brassói magyar polgárságot, jutalmul az általa hozott s hozandó vér- és pénzdótot? Nem volt még elég a hipokritaság? Gunyt és játékot akarnak továbbra is úzni a nemzetiségi izgatók Brassó város higgadt polgáraival minden nyelvkülönbség nélkül?

„Brassó város polgárai régi időtől szokva vannak tisztelni a törvényeket és magukat ahhoz alkalmazni.“ — Ki mondott ezzel ellenkezőt Diamandi Manole iparkamarai elnök urnak? Ki mondotta azt, hogy Brassó polgárai nem tisztelik a törvényeket? Miért kellett Diamandi Manole urnak ehhez a szóvirághoz folyamodni? Azért, hogy így folytathassa: „Alkalmazkodnak a miniszteri rendeletekhez is — már t. i. Brassó polgárai — ha azok a rendeletek a törvénytől (talán így akarta mondani: a klikk érdekeivel) összhangzásban állanak. De ha miniszteri rendelet a törvénytől ellenkezésben áll, mint ez az előtünk fekvő (no, no!), akkor a városi képviseletnek

a kötelessége szavát az ellen fölemelni. Ha a miniszter a felterjesztést nem veszi figyelembe, úgy az országgyűléshez, s ha ez sem, akkor a trón zsámolyához kell folyamodni.“

No, ez aztán meg van adva! Mit teszen ez? Ezt teszi: mi testtel-lélekkel arra törekszünk, hogy Brassó város ipariskolájának bizottságába egyetlen egy magyar be ne juthasson. Tetszik ez, jó magyarok? Ha nem tetszik, megyünk a miniszterhez; ha neki nem fog tetszeni, megyünk Budapestre az országgyűlés elé; ha ennek sem tetszik, megyünk ő s Buda várába a trón elé és ott is megdicselkedünk, hogy mit miveltünk. Ha ott sem fog tetszeni, — no, úgy a turpisságot zsebre rakjuk.

Hanem még most jó a java Diamandi Manole brassói iparkamarai elnök ur ostoba ámitásának.

„A mi az ipariskolát illeti, van egy az egész országra szóló miniszteri szervezeti szabályzat. És ime most érkezik egy második miniszteri rendelet, mely a Szászföld (!) történelmi vidéke számára eltérő szabályzatot rendel. Ez a törvény és a jogegyenlőség megsértése; ez ellen férfi férfi mellett állva, vállat vállhoz vetve, tiltakoznunk kell.“

Igy deklamál románba oltott görög ravaszággal Diamandi Manole, a brassói iparkamara elnöke, a Szászföld történelmi vidékén, melyhez az adatokat épen most közli Cumaneu feketehalmi gör.-kel. román pap a „Gazeta“ tárczájában. Bizony történelmi nevezetességű föld az a Sachsenland mind a románokra, mind a csángókra nézve.

Hanem hagyjuk ezt. Diamandi Manole ur, a brassói iparkamara elnöke, nem elégedett meg azzal a diadallal, hogy a Brassó városi ipariskola bizottságába egy magyart sem választottak; tovább kell menni a győzelemben: ki kell vinni, hogy ott magyar ember soha és semmi szín alatt ne lehessen. Erre nézve pompás ravasz fogás volt az ámitás és félrevezetés rut fegyveréhez nyulni és azt hitetni el a képviselőkkel, hogy az a miniszteri rendelet csak a történelmileg nevezetes Szászföldre szól. Így kell a szászt az orránál fogva vezetni. — Egy szó sem igaz ebből, mert az a miniszteri rendelet nem csupán a Szászföldre szól, hanem szól nagy Magyarország mindazon vidékeire, a melyeken azt szükségnek látta a miniszter ur elrendelni.

És mi van abban a miniszteri rendeletben? Hát az, hogy mintha előre belátott volna a Diamandi és tulzó nemzetiségi társainak szíve redőibe — a mint jól is látott — fenn-tartotta magának, hogy két tagot ő nevezzen ki a képviselő-testület által választott 10 isk. bizottsági taghoz. Tízet választ a város képviselő testülete, s ez Diamandi Manole brassói iparkamarai elnök ur szerint helyes; kettőt kinevez a miniszter, s ez Diamandi Manole ur szerint — mert ez a két tag ma épen két igen tisztességes brassói magyar polgár — ez kérem törvénytértés, melyért fel kell írni a miniszterhez, az országgyűléshez, járulni kell a trón zsámolyához; ember ember mellé álljon, vállat vállhoz vetve küzdjön, nehogy az a két tisztességes brassói magyar polgár bemehessen a városi ipariskola bizottságába.

Ha épen szász vagy román kereskedőket avagy iparosokat nevezett volna ki a miniszter ur, úgy alig hiszem, hogy Diamandi Manole ur törvénytértést látott volna benne. (Azt nem mondja, hogy melyik törvény van megsértve.) Azonban a miniszter ur ime két tisztességes brassói magyar polgárt nevezett ki, a kiknek személye ellen még egy Diamandi Manolenak sincs kifogása. Ez már törvénytértés, és még milyen törvénytértés! Olyan, hogy ismételnem kell azt, hogy Diamandi Manole urnak inába szállt az esze, midőn illet mert a képviselő-gyűlésben mondani: „Még a magyaroknak is csatlakozni kell ehhez a tiltakozáshoz.“

Bizony elment ennek az embernek az esze, midőn ezt ki merte mondani. A brassói magyar polgárság, melynek közművelődési érdekei a város képviselő-testületének gyűlésében 15 év óta mindig leszavaztattak a szász és román többség által, — ez a magyarság álljon most Diamandi Manole ur mellé és tiltakozzék az ellen, hogy két tagját a miniszter ur azzal tüntette ki, hogy a városi ipariskola bizottságába kinevezte. Minek nevezzem ezt a magyarokra való hivatkozást egyébnek, mint rossz-lelkű gunynak, örültségnek?

Visszautasítom ezt a ravasz segítséggel hívást a brassói magyar polgárság nevében isten és világ előtt. Ilyen elvetemült magyar embert Brassóban nem képzelek, s fáj szívemnek, hogy Diamandi Manole ur, a brassói iparkamara elnöke, fel meri tenni, hogy találkozhatik ilyen

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Philharmoniai hangverseny.

Dr. M. Elég szép számban gyűlt pénteken a műértő közönség a „Nr 1“ nagytermében, hogy helybeli zeneegyletünk legkedvesebb s legelvezetesebb estélyén érdeklődését a komoly zene iránt bizonyítsa. Örövendes körülmény, hogy a „Philharmoniai hangverseny“-ek, melyeknek fontosságát a zenei érzelm s kedély művelődés tekintetéből nem eléggé lehet hangsúlyozni, már is oly szép számu közönséget hódítottak maguknak. Ez egyúttal biztatás lehet a derék zenekarnak s tapintatos vezetőjének Brandner urnak, a megkezdett pályán ugyanily ételemben tovahaladni s közönségünk körében még nagyobb látogatottság által mutatkozó érdeklődést felkelteni.

Brandner karnagyban mindazon tulajdonok egye-sülnek, melyek ilyenmü vállalatok belső sikerét s becsét biztosítják: kitartó munkakedv, kipróbált ízlés, komoly tanulmány, értelmes vezetés. Mindezekről a pénteki hangversenyben tanujelét adta, mind a program összeállításával, mind annak keresztülvitele, azaz be-tanulása és előadása által.

Az első számban Cherubini „A portugál vendég-lő“ nyitányában nem valami nagy, mély érzelmek jutnak kifejezésre. Hogy e kedves mű mégis szívesen látott szám minden hangverseny műsorában ez azon

körülményben rejlik, hogy valóságos cabinet-darab zene-kari efectusok bemutatására. Oly pianissimok mint a bevezető részben vagy crescendo mint az Allegro, végén csak hosszú fáradozás eredményei, de akkor nem is tévesztik el hatásukat, mint ez alkalommal sem. A közönségre ezen szám tette a legintenzívebb hatást.

Krause hangversenymester épp oly nehéz, mint hálátlan feladat megoldására vállalkozott, midőn Bruch g-moll hegedű hangversenyét választotta. Beethoven s Mendelsshon concertjei után nem találunk az egész gazdag hegedűirodalomban csak egyet is, melynek mint Bruchét azok mellé lehetne állítani. Milyen előkelő állást foglal el az idevágó irodalomban e szerzemény, már azon külsőleges körülmény is bizonyítja, hogy a hegedű nagymesterének, Joachimnak állandó repertoire-darabja s hogy éppen ezen hangversenynyel is aratja nagy diadalait. — Terjedelmes nagy hang, kifogástalan, semmi nehézséget számba nem vevő technika, nemes ízlés s e darab természetéhez illő, hogy így mondjuk lyrai kedély igényeivel lép fel Bruch ezen munkájában és örülünk, midőn constatalhatjuk, hogy Krause ur hivatott tolmácsa volt e hangverseny nehézségeinek és szépségének. Különösen szépen sikerült a „Bevezetés“ és az „Andante“. A vég „Allegro“-ban maga a közönség belefáradt a hallgatásba, mi ellenhatással volt a játszóra is, úgy hogy az utolsó rész az előbbiekhöz viszonyítva kevésbé sikerült. A hangver-

seny kísérete is igen érdekes: symphonistice van kezelve.

Stenner ur rokonszenves bariton hangjával éne-kelt Frank ur discret zongora kísérete mellett egy-egy dalt Schuberttől s Mendelsshontól, szívesen fogadott változatosságot hozván ez által a műsorba.

Az utána bemutatott Beethoven Es-dur Quintettje a zeneesztetikuskok szerint azon munka, melylyel Beethoven munkásságának első korszaka bevégeződik, vagy más szóval: melylyel a legérettebb, mind alaki-lag mind tartalmilag kiváló munkák sora kezdődik. Jaschik Gy. karnagy ur, kinek kiváló érdemeit helybeli zeneéletünk fejlesztésére már többször volt alkalmunk méltányolni e Quintett zongorarészét szabatos, jó technikával s elismerésre méltó sikerrel játszta. A Quintett harmadik része elhagyatott, mit csak a különben hosszú műsor szempontjából fogadhatunk el. Oly classikus műformák, mint a kamara zenei, ily külsőleges okok miatt történt „rövidítéseket“ az összhátas kockázatát nélkül meg nem tűrnek. A fuvók közül nem hagyhatjuk megrovás nélkül az oboe tulerős, rikácsoló s helyenként a harmonikus hatást zavaró kezelését. A használt Heitzmann-féle zongora erőteljes de egyúttal lágy hangjával igen jónak bizonyult.

Mozart C-Dur Symphoniájával genialitás és népszerűség dolgában vetélkedő G-moll Symphonia lendületes s preciz előadása képezte a műsor méltó befejezését. Kifogástalan s a mű szellemének megfelelő volt a tem-

magyar ember Brassóban. De nem fog találkozní, én ismerem a brassói magyar polgárságot. Józan gondolkozású szász és román is visszariad attól, midőn látja, hogy abba az iskolai bizottságba egyetlen egy magyart be nem választottak s ezzel a brassói magyar polgárságot fitymálták.

Diamandi Manole ur, a brassói iparkamara elnöke, hogyan indokolja azt, hogy még a magyarságnak is tiltakozni kell a miniszter ur azon rendelete ellen, hogy a Brassó városi ipariskola bizottságába két magyar tagot nevezett ki? Ime hogyan indokolja: „Evés közben jön meg az étvágy, és ha a miniszteri önkény most csak a nemzetiségek ellen fordul, majd ennek következtében kiterjeszkedhetik az másfelé is és akkor az egész országban csak basáink lennének.” — Halld meg tehát Brassó város szász, magyar és román ajsku, józan gondolkozású polgársága! halld meg és tanuld meg Diamandi Manole urtól, a brassói iparkamara elnökétől, hogy a Brassó városi ipariskola — nemzetiségi kérdés!

Mondhat-e ilyent olyan ember, kinek az esze helyén van? ... Hát az-e annak az ipariskolának és bizottságának a hivatása, hogy nemzetiségi kérdések felett vitatkozzék? Meggondolta-e Diamandi Manole ur, a brassói iparkamara érdemes(!) elnöke, hogy mit szalasztott ki a száján? Hát talán a brassói iparkamara is nemzetiségi bátya az iparosok és kereskedők valódi érdekeinek rovására? (Majdnem. Szerk.) Ilyennek képzei a Brassó városi ipariskolát is? No, ha ilyennek: akkor gratulálunk annak az iskolának. Lesz gondunk rá, hogy vágyai ne teljesedjenek.

Sokat foglalkoztunk Diamandi Manole brassói iparkamarai elnök ur hangzatos, de lényegileg semmi értékkel sem bíró frázisaival. Meg kellett ismertetnünk az elnök ur kifecszamodott észjárásával e lapok t. olvasóit, hogy ismerhessék meg, hogy milyen szerepre képes hivatottnak tartani Diamandi ur a brassói magyar polgárságot.

Hogyan is mondotta Tisza Kálmán miniszterelnök ur a nála tisztelgő brassómegyei szabadelvű párt küldöttségének? „Brassó egy minden nyelvbeli különbségeken felülemelkedő, mindenkinek jogait tiszteletben tartó hazafias irányzatnak kiinduló pontja.” — Így mondotta és Brassó város összes polgárságának magasztos hivatása az, hogy úgy a társadalmi életben, valamint az iskolákban ennek az elibe tartott eszményképnek megvalósítására törekedjék. Ha ezt eléri valaha, úgy nem lesz szerepük az olyan nemzetiségi kis basáknak, kik ma még itt nálunk is mindennap a saját tükreikben látják a basákat.

Vajjon nincsen-e Diamandi Manole urnak komolyabb dolga annál, hogy a Brassó városi ipariskola felől azt hirdesse a képviselő testületben, hogy az nemzetiségi kérdést képvisel s abban a szász és román nemzetiség van a miniszter ur által most megtámadva. „Wenn

sich jetzt die ministerielle Willkür nur gegen die Nationalitäten wende.“ — A képviselő testület nagy többséggel fogadta el Diamandi M. ezen alaptalanul gyanúsító deklamációja után D. M. urnak azon innitványát, hogy a miniszter ur intézkedése ellen felirnak a miniszter urhoz, aztán az országgyűléshez, aztán a trón elébe járulnak. És mindezt Diamandi Manole, a brassói iparkamara elnöke cselekedte.

Dixi.

Belföld.

A főrendiháznak folyó hó 9-én d. e. 11 órakor tartandó ülésében a közös hadsereg (haditengerészet) és honvédség hatóságai által közigazgatási uton hozott kártérítésben marasztaló határozatok hatálya és megtámadhatása — továbbá a Temes-Béga-völgyi vízbázilyozó társulat pénzügyi viszonyainak rendezéséről szóló törvényjavaslatok és a főrendiház 1886. évi költségelölirányzata az azzal kapcsolatban levő gazdasági bizottsági jelentésekkel fog érdemileg tárgyalatni.

A honvédség és a csendőrök. A honvédelmi miniszter elrendelte, hogy a honvédségnél tölendő két év elengedésének kedvezménye azokra is kiterjesztendő, a kik a csendőrségre vonatkozó 1881-iki törvényezikk életbelépte előtt vétettek föl a hadseregből vagy honvédségből a csendőrségbe, ha ott az említett törvény életbelépte után betöltötték a négy évi szolgálatot. Azok tehát, kiknek összes szolgálati kötelezettsége e kedvezmény alkalmazása folytán már elteltnek tekintendő, a folyó év végével véglegesen elbocsátandók, kivéven azokat, kik a csendőri szolgálattal önként tovább folytatják.

Zágrábban tudvalevőleg e hó 12-én lesz a követválasztás. Talian kanonok, a kormány jelöltje, visszalépett s helyette Makovec ügyvéd fogadta a jelöltséget.

Daruvári Tüköry Alajos és Jankovics Elemér gratuláltak Tisza Kálmán m. elnöknek tíz éves kormányelnöksége jubileuma alkalmából a horvát kormány párt nevében; azonkívül a képviselők elhatározták a klubban, hogy ha majd felmennek Budapestre (az országgyűlésbe) Tiszának korporative gratulálnt fognak.

A szerb-bolgár háboru.

Berlin, decz. 6. Itt küszöbön állónak tartják Ignatieff kineveztetését Giers helyébe.

A „Nat. Ztg.” híré, hogy konferencia fogna Berlinbe összehívatni, félhivatalosan megczáfolják.

Bécs, decz. 6. A „Pol. Corr.” szerb körökből vett levele kiemeli, hogy miután a konferencia eredménytelenül szétment, a porta most lépéseket kezd tenni a törvényes rend helyreállítására Kelet-Ruméliában. Minthogy Szerbia épen a status quo ante fentartásáért kezdett harczot, a porta magatartása most még könnyebbé teszi Szerbiának, hogy becsületes béke megkötésére nyujtsa kezét. A kérdés csak az, hogy bolgár részről van-e hajlandóság a béke megkötésére. Az egész helyzet olyan, mely Sándor fejedelemre nézve az előzékeny magatartást teszi ajánlatossá, mert a szerb hadsereg szelleme jó, ereje immár

100 ezer főre emelkedett s élmezése biztosítva van a nisi vasut által. Elválik nemsokára: Sándor fejedelemnél a politikai eszély vagy a katonai önértet-e a tulnyomó? Mert mást, mint becsületes békét Szerbia el nem fogadhat.

Belgrád, decz. 6. Téuy gyanánt hirlík, hogy Bulgária a szerbeknek szövetséget ajánlott föl, a porta azonban nesztét vette a dolognak.

Filippopol, decz. 6. Husköiben, Eskizagruban és Hermunliban nagy meetingeket tartottak a török biztosok megérkezése és a régi állapot visszaállítása ellen tiltakoztak. A határozatot az idevaló konzuloknak küldték és kéri őket, hogy kormányaiknál a rumélióták egyhangu kívánatát tolmácsolják, hogy így Bulgária egyesítését a szultán szuverénitása alatt elismerjék és szankekzionálják, különben Rumélia anarchia és vérontás színhelye lesz, s a tartomány nemsokára temetőhöz fog hasonlítani.

Román lapszemle.

Hát a magyar globust mikor fogja megcsinálni a hunyadmegeyi kultur-egylet? Ezt kérdezi, nem tudjuk eldönteni, haragjában-e vagy jó kedvében a „Gaz.” Soha se törje ezen a fejét. Megvan Európa közepében ezer év óta Ungaria, nem kell azt most megcsinálni. Csináltak erre tudós románok holmi Timisiana, Crisiana, Marmatia-féle új országokat, de már erre, mint tudjuk, maga Bretianó azt mondogta, hogy olyan országokról, melyek, ép úgy mint a boszorkányok, nincsenek, többé szó sem lehet. Sok kárt okozhatott ezzel Bretianó a hóortos térkép-csinálóknak és tudós íróknak a Dimbovicza mellett, de hiába! Boszorkányokról mai világban már Bukarestben sem lehet szó. Hanem igenis szó van ott arról, hogy a román aranyos ifjuság a reakció karjaiba vetette magát.

„Ma-holnap elhullanak azon román szabadelvű férfiak, a kik 1848 óta a szabadelvű eszmékért áldozták fel életök minden napját. A kérlelhetetlen idő már lengeti az fejeiken örök béke fehér lobogóját. Még csak pár év és új nemzedék áll a kihalt helyére. De milyen új nemzedék! E miatt aggódik a bukaresti „Telegraful” s nem ok nélkül, mert ha egy alkotmányos ország ifjusága nem bír a szabadelvű eszmékért lelkesedni: „Lesz-e gyümölcs a fán, melynek nincs virága?” Nem szükséges, úgy mond, mutogatni ezt a veszélyt, mely a hazára a közönyös, felületes nevelésből szokott bekövetkezni. A mostani ifjuság a másoktól öröklött vagyonból élven, fogalma sincs arról, hogy mennyi munkába kerül egy másik nemzedéknek az a vagyon.” Baj van ott, a hol úgy kell az ifjuságot megleckéztetni, de menthető az ifjuság is ott, a hol, mint most Romániában Bretiano Demeter és Cogalniceano által oda sodortatott, hogy ezek pártját tartja szabadelvűnek és Bretiano Jánost s vele a kormánypártot reakcionariusnak. Az egyik thalmi, a másik valódi arany. Igen, de épen a fényes az, a mi ifjuságot megszédíti s valódi aranynak tartja a hamisat is. Helyesen mondja a „Telegraphul”: „Tanuljátok a történelmet s csak ennek keserves folyamából fogjátok megtanulni, hogy kik küzdöttek a hazáért s kik suhogtatták a korbácsot a nép hátán századokon át.”

Azonban nehéz tanulni abból a historiából, a melyik még nincs megírva. Ha igaz, hogy még Magyarország történelme nincs megírva, pedig ezt állítják, mit mondjunk Románia történetéről, melynek darabjait csak ezután fogják összegyűjtögetni az európai régibb könyvtárakból.

A „Telegraphul” is nagyon hibázik, midőn az ifjuságot a historia tanulására híván föl így okoskodik: Megfogyátok tanulni, hogy mennyit szenvedett e nép a boérok, e vérszopóktól.

Nem tudná a „Telegraphul”, hogy valamint egész Európában, úgy Moldva-Munteriában is a boérok képezték a nemzetet, hogy ők harczoltak, ők vértettek el a csatatéren, a bakók bárdja alatt elveikért, vajdaik iránt tanusított hűségükért. Hát a szabadelvű román kormánypárt tagjainak nagy része nem boér ivadé? Bizony tanulni kell azt a historiát, de előbb legyen megírva, igazán hiven tárgyalatosan. Oda át a boérokra, nálunk a volt nemesség tuódaira fenik a nationalista lapok fogaikat. — Nem gondolván meg, hogy az a nemesség védte és tartotta meg a magyar hazát, az szélesítette ki az alkotmány sánczeit, hogy abba úgy odaát, mint itt nálunk a nép is bejuthasson. De hát hova lett a „Tribuna”? Régen láttuk utolsó számát, nekünk még pénzért sem akarják küldeni. Nagy kitüntetésben részesültünk. Erre nagyon illik a „K. Közlöny” megjegyzése „Tribuna” nebuna.

Látott valaha ember olyan lapot, melyet nem cserébe, ezt is, nem mi ajánlottuk volt, de pénzért sem akarják adni. „Ha mindenek elhagynának is, én nem hagylak el.” Így vigasztal minket a brassói „G.” Most már mi is hálából közölhetnénk valamit Cogal-

povétel s vezénylet, kitünően működött az ez alkalommal helybeli jobb műkedvelők által megtoldott zenekar (kiknek beleolvasztása Brandner karnagy sympathikus egyéniségének szintén érdemül tudható be), úgy hogy az elismerésével éppen nem fukar közönség egy kellemesen töltött estély tudatával hagyta el a hangversenytermet.

Apróságok.

Alkalomszerű idézet.

Vadász: Kérem, báró ur, legyen óvatos, nehogy ismét baj történjék.

Báró: Mitől se tartson. A mult vadászdíény óta sokat gyakoroltam magam a lövésben. . . . A propos! miért ugatnak olyan nagyon a kutyák?

Vadász (aki gymnáziumban is járt, komoly hangon): Morituri te salutant!

A távirda hivatalban.

Ur: Szeretnék sürgönyözni.

Hivatalnok: Ott van a papír és a tinta.

Ur (ir): Feketéné Széphalom. Fájdalommal jelentem, hogy Péter bátyánk ma éjjel meghalt. Jöjj azonnal temetésre. Azt hiszem, mi vagyunk egyedüli örökösek. Fekete Pál.

Hivatalnok: Több egy szóval. Kérem törüljön a sürgönyből.

Ur: Ugy? Ha sok, akkor törüljük ezt a szót „fájdalommal.”

Az omnibuszban.

Hölgy: Szent isten! Ellopták tárczámat! Bizonyosan az a fiatal ember tette, aki mellettem ült.

Ur: Hát nem érezte, mikor a zsebibe nyult?

Hölgy (elpirulva): Éreztem valamit, de azt hittem hogy levélkét akar oda csusztatni.

Egy párisi nő uti naplójából.

„A kapitány az egész uton udvarolt nekem. Tegnap este bejött kabinomba s így szólt:

— Asszonyom, én örültem szeretem önt. Ön eddig kegyetlen volt hozzám, de ha így folytatja, kifogyok türelmemből. Tíz mázsa löport tettem a hajó fenekére; ha nem hallgat meg, levegőbe röptem a hajót.

... Megmentettem a hajót, a személyzetet s háromszáz utazó életét.”

Egy világfi albumából.

„A romlásához vezető út mindég jókarban van, a javítás költségeit az utazók viselik.”

„Rábirhatod a kutyát, hogy visszahozza az elrabolt csontot, de nem a nőt, hogy lemondjon akarataról.

Jogosult kérdés.

B. tanár, a híres sebész, szenvedélylyel vagdalja a kezei közé jutó sebesülteket. A napokban olyan pusztitást vitt véghez a beteg tagjaiban, hogy a kórházi szolgálta azt kérdi:

„Kérem dr. ur, melyik darabot tegyem vissza az ágyba?”

niceanónak „Basarbia“-ról tartott nagyszerű beszédéből, melyben megmagyarázza hűveinek, hogy ő nem, Bretianó adta el Basarbiát a muszkának. De miféle ország az a Basarbia? Hol van Európa térképén? Nincs ott kérem sehol, azt régen Basarabiának neveztek, de az utolsó keleti háborúban a muszka azt az egy betűt is visszavette a románoktól s ma már nincsen sem Basarbiaja, sem Basarabija Romániának, hanem van e helyett egy mocsáros Dobrudzsája, melyért éjjel-nappal szárazon kell tartani a puskaport Bukarestben, sőt ez sem elég, hatalmas védművekkel is körül kell venni Bukarestet, mert Ruscsuk nagyon közel van Bukaresthez és Dimbovicza sorsa még a romániai alföldön fog valaha eldőlni.

Czenkalji.

Kulturegylet.

A brassói rom. kath. főgymnasium ifjúságának alapítványáról már megemlékeztünk. Balogh Tamás derék tanár ur lelkes felhívását s az adakozók névsorát alább adjuk.

A gyönyörű felhívás így szól:

„Tisztelt tanuló ifjúság! kedves barátaim!

Mindnyájunk előtt tudva van ama lelkes mozgalom, mely Magyarország minden igaz honfiát és honleányát a palotától a kunyhóig, a gazdag főúrtól az utolsó vasuti munkásig egy zászló alá, a kulturegylet zászlója alá egyesítette. E zászlóra a magyar állam- eszmének terjesztése van felírva. Mi, a kik megta- nultunk minden szépet, nemesért és igazért lelkesedni, elmulaszthatnók-e, hogy e szent eszméért, a magyar állameszmének terjesztéséért ne lelkesednénk?! . . . Mi, kik ismerjük hazánk dicső történetét, mi, kik tud- juk, hogy

„ . . . nagy volt hajdan a magyar,
Nagy volt hatalma, birtoka:
Magyar tenger vizében hunyt el
Észak, kelet, dél hulló-csillaga;

mi, kik tudjuk, hogy e drága hazát őseink vérükkel fizették meg s ezer évig folyt vörök, annyi alszeren- cse közt fentartásáért: ne buzduljunk-e fel, ne lelke- sülünk-e egy oly egyletért, melynek magasztos célja az, hogy a Kárpátoktól az Adriáig ne csak a Hargita s a Bakony, hanem a Királykő s az agg Reteyzát hó- földte csucsei, a Dráva és Száva hullámai is hallják millió ajakról lelkesedve felzengeni:

„A nagy világon e kívül
Nincsen számotra hely,
Áldjon vagy verjen sors keze,
Itt élnek, halmód kell!”

Ez eszmének keresztülvitele anyagi áldozatot is követel; s én, ki a brassói rom. kath. főgymn. ifjusa- gát s honszeretét teljesen ismerem, hiszem, — több, meg vagyok győződve, hogy e szent cél előmozdítá- sára száz o. é. frttal az „Erdélyrészi magyar közmi- velődési egyesület” alapító tagjai díszes sorába lépnek. Brassó, 1885. október 31-én.

Balogh Tamás,
a magy. történet, nyelv
s irod. tanára.

Ezen szép felhívás eredménye itt következik. Adakoztak:

VIII. osztályból: Weber Károly 3 frtot; Bene József, Bíró János, Forró Károly, Gyárfás Sámuel, ifj. Kádebó Antal, Kolumbán Sándor, Kökössy György, Molnár János, Papp Lajos és Szabó Elek 2—2 frtot.

VII. osztályból: Gencsy Géza, Urmánczy Nándor 3—3 frtot; Bisztray József, Bokor György, Cserey Vilmos, Ferentheil Henrik, Kedves Endre, Kovács Gyula, Lövy Adolf, Ötves Gerő, Schmid Róbert s Száva Ala- dár 2—2 frtot; Balla Károly, Lengyel Károly, s Scheid- hauer Ede 1—1 frtot.

VI. osztályból: Balogh József, Bömches József, Cserey Elek, Dubienecis József, Hackmüller R., Ho- ratsek Rezső, Lencs Nándor, Santa Albert s Wolff Lajos 1—1 frtot.

V. osztályból: Ehrnberger Antal, Körner József 3—3 frtot; Domokos Dénes, Rácz Sándor, Urmánczi Leo, Zakariás Izsák 2—2 forintot; Kelemen Kál- mán, Lőrincz Sándor, Nagy Miklós, Ormóssy Károly, Pawelka Albert, Szőke János s Szerényi Leó 1—1 forintot.

IV. osztályból: Balázs Sándor, Neurhrer László, Papp Arthur, Pünkösti Mihály, Rácz Zoltán, Rosnyai Béla 2—2 frtot; Halmágyi Gyula, Plugor Kálmán, Schönfeld József, Zikéli Henrik 1—1 frtot, Korinszky Győző 50 krt.

III. osztályból: Lupini Sándor és Sántha Gyula 1—1 frtot.

Összesen 100 frt 50 krt.

Isten áldása legyen e pénzen! Köszönet érte a derék tanárnak, elismerés a lelkes fiatalságnak.

Az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület” brassómegyei főkegylet tagjai közül tagsági díjaikat befizették: (XIII-ik közlemény.)

A brassói magyar polgári kör 100 frt alapítvá- nya után első részletben 24 frt; Szerényi József, a

„Brassó” szerkesztője 100 frt alapítvány után első részletben 24 frt; a brassói rom. kath. gymnasium öt felső osztályának növendékei 100 frt 50 kr befizetésé- vel egyszerre egyetlünk alapítói lettek 100 frt 50 kr; a brassói állami elemi iskola tanító-személyzete 100 frt alapítvány után 24 frt. Összesen 172 frt 50 kr.

Az előbbi közlemény (e lapok 139-ik számában) összege 957 frt 7 kr s egy régi ezüst huszas; a mos- tanival 1129 frt 57 kr és egy régi ezüst huszas.

Tanügy.

Kimutatás a brassómegyei tanítótestület által a magyar- országi tanítók árvaházában teendő alapítványra 1884. évi november hó 1-től mai napig begyűlt összegről.

(Vége.)

Stark Vilmos állami iskolai tanító 12. számú gyűjtőívén: Nagy Gyula erdőfelügyelő 3 frt, Harmath Lajos 1 frt, Zeitler József 1 frt, Tóth József 1 frt, Veres György 1 frt, Petrik István 1 frt, Volff József 1 frt, Mihály Dezső 1 frt, Hirsch Israel 1 frt, Ambrus András 1 frt, Pozson János 10 kr, Tamás Antal 20 kr, Bobek Antal 40 kr, Kohn Jakab 40 kr, Schwarz Benő 20 kr, Goldstein József 10 kr, Sándor Lajos 50 kr, Veres András 50 kr, Kökösi Sándor 20 kr. — Barabás Sándor áll. isk. vezértanító 22. számú gyűjtő-ívén: Nagy Gyula kir. erdőfelügyelő 3 frt. — Förder-Solymosi Anna polgári isk. tanítónő 8. sz. gyűjtőívén: Antal János 30 kr, Kun Antal 20 kr, Sz. Gy. 20 kr, Nagy Anna 30 kr. — Killyéni Endre polg. isk. tanító 3. sz. gyűjtőívén: Breitmeyer Adolf 20 kr, Papp Ferencz 20 kr, Kosztolánszki P. 10 kr, Perényi Ferencz 20 kr, Bíró Gyula 10 kr, Pe- rényi Kálmán 1 frt, ifj. Magyarai Károly 10 kr, Tarcsi Pál 10 kr, Vitéz Károly 10 kr, Kelemen András 10 kr, Magyarai János 20 kr, Györfi Károly 10 kr, Fk. 20 kr. — Millner Anna polg. isk. tanítónő 7. sz. gyűjtőívén: Verzar István 1 frt, Papp István 1 frt, T. N. 50 kr, Malcher Mór 1 frt. — János Lajos áll. isk. vezértanító 10. sz. gyűjtőívén: Lázár s Verzar 2 frt, Folyovits Miklós 1 frt, Zeidner Henrik 2 frt, Bartha István 1 frt, Zsigmond Áron 30 kr, Papp Fe- rencz 1 frt, Rehner P.-né 1 frt, Szóts Boldizsár 2 frt, dr. Weisz Ignác 1 frt, V. J. 2 frt, Mayer József 1 frt, Tompa Sándor 1 frt. — Kovács Mátyás közs. tanító 33. sz. gyűjtőívén: Schiel József 50 kr, Ma- gyarosy Ferencz 1 frt. — Petonszki Anna tani- tónő 37. sz. gyűjtőívén: Kupcsai Jánosné 1 frt. — Kirnberger Ödönne, tanítónő 41. sz. gyűjtőívén: Rusz János 2 frt, Molnár János 25 kr, Borcsa B. János 25 kr, Köpe Mór 25 kr, Tizedes István 20 kr, Reidrendberg Adolf 50 kr, Charlott Wallinger 1 frt. — Dánér Abel hosszufalusi tanítónő 30. sz. gyűjtő- ívén: Magyarosi Ferencz 1 frt, Szabó Mihály 60 kr, Islik András 50 kr, J. Géza 20 kr, Kocsis János 50 kr, Halász János 20 kr, Balás Sándor 40 kr, Gávrus János 50 kr, Rosculetz János 40 kr, Masznyik Gyula 1 frt, Stul Jakab 50 kr, Köpe János 2 frt, Gross Hen- riette 1 frt. — Szilágyi Márton községi tanító 36. sz. gyűjtőívén: Szilágyi Márton 10 kr, Orbán János 10 kr, Pál György 5 kr. — Pap Péter tömösi tanító 48-ik sz. gyűjtőívén: Papp Péterné 40 kr, Magyary István 1 frt, Pál András 10 kr, Horváth Mózesné 20 kr, Láni Józsefné 5 kr, Horstmann 10 kr, Czirbus Albert 20 kr, György István 40 kr, Simon Anna 10 kr, Csere György 20 kr, Tóth József 10 kr, Jakab Antal 60 kr, Cselenszky Fülöpne 20 kr, Vikos György 1 frt. Bumberle Antalné 40 kr, Leitinger O. 40 kr, Csáma Koszta 50 kr, Bagoly József 4 kr, Horváth Lajos 4 kr, Klára Anna 10 kr, Gele Amália 1 kr. Gele Boris 1 kr, Vikos Sára 4 kr, Varga István 2 kr, Varga János 2 kr, Szabó János 2 kr, Szabó Sándor 2 kr, Szabó Árpád 2 kr, Molnár Katalin 30 kr, Boros Sándor 2 kr, id. Lányiné 10 kr, Bede Dániel f. népisk. tanító ado- mánya 5 frt. — A brassómegyei tanító-testület 12 tagjától 40 krnyi mult évi árvaházdíj hátralék 4 frt. 80 kr, évi 1 frt. árvaházdíj 39 tagtól 39 frt, az 1883/4 évben takarékpénztárba tétele 12 frt. 80 kr; az or- szágos tanítók árvaház központi pénztárában tanító- testület nevében külön kezeltetik 255 frt. 16 kr.

Ezen kimutatás szerint a brassómegyei tanító- testület országos árvaház alapítványi összege 542 frt. 82 kr.

A nemes adakozók, kik a brassómegyei tanító- testület által az országos tanítók árvaházban tendő ala- pítványt kegyes adományokkal gyarapították, fogadják a tanító-testület legőszintébb köszönetét.

Brassó, 1885 november hó 23-án.

Barabás Sándor,
tanítótestületi pénztáros.

Brassómegye tiszt-, segéd-, kezelő- és szolgaszemélyzete, valamint azok özvegyei és árvái nyugdíjintézetének alapszabálya.

(Folytatás.)

11. §. A főjegyző, akadályoztatása esetén első al- jegyző vezeti a jegyzőkönyveket, szerkeszti és ellenjegyző mindazon okmányokat, melyeket az elnöklő alispánnak kell aláírnia.

A pénztárnokkal egyetértve összeállítja a nyug- díjalap minden mozzanatáról a megyei bizottság tava- szki közgyűlése elé terjesztendő évi jelentést.

12. §.

A pénztárnok vezeti az összes számadásokat. A pénztárt a választmány utasítása szerint s a megyei pénzkezelési és számviteli szabályzat értelmében ke- zeli, kifizeti az ellátásban részesülőket és nyugdíjazot-

takat. A havi díjjárulékokat s esetleg máshonnan be- gyűlendő összegeket a havi fizetendő levonásával 3 (három) nap alatt takarékpénztárba vagy a 8. §. első pontjában megjelölt helyi pénztáratba elhelyezni kö- teles. A pénztárt bármikor vizsgálat alá bocsátani tartozik. Az év végével számol a választmány s őrzí a főpénztár második kulcsát. Az alapnak reá bi- zott vagyonáért felelős s kárpótlásra köteles.

13. §.

A hatvétenként tisztújítás után tartandó rendes közgyűlésen kívül a megyei tisztviselők rendkívüli közgyűlését csak azon esetben hívja össze az alispán, ha azt valamely okból megüresedett választmányi tag- ságnak betöltése vagy más rendkívüli körülmény tenné szükségessé. — az ily rendkívüli közgyűlésre az elnök a tisztviselőket egyenként meghívja, kijelölve a tárgyat, mely felett határozni kell. — A szavazás minden eset- ben titkos és csak személyesen gyakorolható. — Ér- vényes határozathozatalra legalább a tagok felének jelenléte s azok általános szótöbbsége szükséges. — Tíz tisztviselőnek írásban beadott, kérelmére az alispán rendkívüli közgyűlést összehívni tartozik.

14. §.

Ezen alapszabályok csakis a tisztújítás után tar- tandó rendes közgyűlésen az összesen tisztviselők ál- talános többségének beleegyezésével módosíthatók. —

Az ily megváltoztatás a megye bizottsági köz- gyűléseinek s ennek útján az országos kormányának bemutatandó, s csak ennek helybenhagyása után ér- vényes.

15. §.

A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére az elnö- kön két jelenvolt, de nem választmányi tag küldetik ki, a kik a jegyzőkönyvet aláírják.

III. Nyugdíjazási, illetőleg ellátási szabályok 16. §.

Nyugdíjazásnak, illetőleg ellátásnak van helye:

1) Ezen nyugdíjalap-szabály életbe lépte al- kalmával a régebbi szolgálatban lévők részére s a ki- kötött feltételek teljesítése mellett az 1878 év első nap- jától számítandó 10 évi s minden más esetben is 10 évi szolgálat után.

a) Ha a megye szolgálatában álló egyén elagglús, betegség, testi vagy szellemi fogyatkozás miatt hiva- talos állásának betöltésére képtelenné válván, ezen in- dokból hivatalától fegyelmi uton elmozdítottatik. —

b) Ha a hatósági szervezés következtében állo- mása megszüntetettik.

c) ha a tisztviselő közválasztás alkalmával állo- másából kimarad.

2. Ha a megye szolgálatában álló egyén az alábbi §. értelmében beszámítható 40 évi szolgálati idő be- töltése után nyugdíjaztatását önmaga kérelmezi.

(Folytatása következik.)

Irodalom.

Csak multkor emlékeztünk meg legtermékenyebb kiadónk Méhner Vilmos budapesti könyvkereskedő- ről, és ime, már ismét új vállalattal áll elő. Valóban, a magyar irodalom nagy köszönettel tartozik ezen fá- radhatatlan kiadónak. Vörösmarty s Tompa összes művei még folynak, Jakab Ödön legközelebbre vár- ható s már új vállalattal állunk szemben. *Vas Gereben*, ezen kitűnő magyar regényíró *munkáinak együttes ké- pes kiadása*. A mű sajtó alá rendezését dr. Vály Béla és dr. Sziklay János vállalták el s a mintegy 400-ra menő eredeti gyönyörű képet hirneves művésznők Gyulai László készíti. — A mű, mely kiváló gond- dal s csinnal készül, 8 kötetből s egy kötet 6—7 füzetből fog állani. Egy-egy füzet ára csak 25 kr. Már e bá- mulatos olcsóság is remélünk engedi, hogy e díszes kiadás, melynek 1. s 2-ik füzetét vettük, általános elterjedésre fog találni.

*

„Zenelap” című szaklapra hirdet előfizetést Sa ágh József zenetanár. Az országos magyar dalár- egyesület és a zenetanárok országos együletének hiva- talos közlönye lesz. Megjelen 1886. január hó 1-étől kezdve havonként háromszor, vagyis minden hó 1-én, 10-én és 20-án egy iven (8 oldal) s időnkint értékes zenemű-mellékletekkel. Előfizetési ár egész évre 6 frt, félévre 3 frt, (negyedévre előfizetni nem lehet). Elő- fizetések a „Zenelap” szerkesztőségébe, Budapest- en, bodzafa-utca 21. sz. küldendők. — A lapot a legjele- sebb zeneírók fogják támogatni úgy a fővárosból, mint a vidékről.

*

„Bús magyar” s „Mazurka Polka” czimen a körmenyi zenekar nagytehetségű fiatal tagja Körmenyi József, a ki eredeti magyar szerzeményeivel zenészi- ti körökben is méltó feltűnést keltett s eddig már 30 önálló zenei művet adott ki, — ujabban két gyönyörű zongorára való művet bocsátott világra. Mindkét darab megérdemli a legmelegebb partfogást. Előbbi 80, utóbbi 50 kr. Melegen ajánljuk a fiatal zenesz- zert s két legújabb munkáját a zenekedvelő közönség szíves figyelmébe. A művek megrendelhetők Rózsa- völgyi s társa cs. kir. udvari zeneműkereskedésében, Budapestben.

Helyi és vidéki hírek.

Személyi hír. Gróf Bethlen Gábor ő méltósága, Nagy és Kis-Küküllő megyék érdeműs főispánja — mint segésvári levelezőnk értesít — Vasárnap f. hó 6-án utazott el József főherczeg ő fensége kisenői vadászterületén rendezendő vadászton való részvételre. A vadászat tartama 8—10 nap leendő.

Meghívás. A brassói magyar kaszinó 25 éves fennállásának emlékére folyó hó 13-án délután 4 órakor a „Zöldfa” szálloda nagytermében ünnepélyt rendez, melyre a kaszinó tisztelt tagjai ezennel meghívattak. A társas vacsorára előjegyzéseket e hó 10-éig Lázár Gerő igazgató fogad el. Egy teríték ára 2 frt 50 kr. — Brassó, 1885. decz. hó 7-én. A választmány.

Az állami iskola tantestülete által folyó hó 7-én rendezett hangverseny fényesen sikerült. Részletes kritikáját lapunk jövő száma fogja hozni.

Postatakarékpénztár fog február 1-vel — mint irtuk — megnyitni Brassóban. Az erre vonatkozó 3980 eln. számú ministeri rendelet következő: „Az 1885. 18 t. cz. 4. §-a alapján a brassói m. kir. posta hivatala a m. k. posta takarékpénztár „közvetítő hivatalának” teendőivel ezennel megbízom. A közvetítő hivatalok ebbeli működésüket 1886. évi február 1-én fogják megkezdeni. A postahivatal to-

vábbi utasításait a m. k. postatakarékpénztártól veendő, mely már 1886. évi jan. 1-én lép életbe. Budapest, 1885. november 21-én. Br. Kemény.”

Súlyos testi sértés. Tegnap este 11 órakor itteni Bálint András cipész-mesternél munkában álló Csik-Tusnádi Lőrincz Ferencz cipészsegéd a rózsapiaczon lakó Bibó Mihály korcsmárosnál szolgáló Hegyi Julis nevű cseléddel a ház előtti kut közelében bal kezével haján ragadva és földhöz ütve, jobb kezével tartott eddig még nem ismeretes eszközzel fején egy 10 cmtr. mélységű hosszúságú és csontig terjedő sebet vágott. — A sebesült nőcseléd a kórházban várja gyógyítását, míg Lőrincz Ferencz a rendőrségi fogságban a büntetésre készül. A tett okául eddig csak nevezett cipészsegéd félrészeg állapotából kiindult, a kútnál állott szolgálókkal szóváltás emlegettik.

Tanítói kinevezés. Szakáts Károly nagy-szebeni áll. iskolai helyettes tanító ugyanazon intézethez rendes tanítónak nevezetett ki.

Halálozás. Gyászjelentést vettünk Maros-Vásárhelyről. Kerekes Sámuel tanár s kitűnő kartársunkat súlyos családi csapás érte. Forrón szeretett neje, szül. Ajtai Nina élte 38. házassága 2-ik évében f. hó 3-án este 9 órakor elhunyt. A drága halottban gondosnő s anya, áldozatkész, nemeslelkű honleány veszett el. Temetése f. hó 5-én ment végbe. Béke és áldás a fiatal halott poraira! A gyászolók pedig leljék vigaszukat azon általános részvétekből, melyben ismerőseik, barátaik velők osztozkodnak.

Jótevény célra 100.000 frtot szavazott meg legutóbb a bécsi kereskedők társulata.

Rejtélyes haláleset. Lánghy János 57 éves üzletvezető 5-én este Bpsten a Kertész-féle nyomdahelyiségben maradt, még akkor is, mikor a munkások mind eltávoztak. Ma reggel a dologban jövő szedők Lánghyt halva találták. Valószínűleg öngyilkosságot követett el.

Nászuti kaland. Nehány nap előtt Forte gazdag párisi bankár fiatal nejével nászutra indult Olaszország felé. A mint a vonat az állomásról kifelé mozgott, egy idegen ugrott a kupéba s a fiatal asszonynak erősen kezdett udvarolni. A férj dühösen kiáltott rá: „Uram, ha nem viseli magát tisztességesen, kidobom a szinre!” — „Ezt majd rögtön én teszem meg ön-nél!” — mondá gonosz mosolylyal a toladó s Fronte ur a következő pillanatban csakugyan kirepült. Az idegen most a megrémült nőt karjaiba vonta. A nő sikoltozni kezdett, a mit szerencsére meghallottak, s a vonatot megállították. A vakmerő merénylőt, kiről kitűnt, hogy a biezérei kórházhól megszökött ördült, megkötözték, aztán Fronte ur keresésére indultak. Meg is találták őt egy árokban sértetlen állapotban.

Kisiklott gyorsvonat. Brüsszelből távirják, hogy a Brüsszel-loven-aacheni gyorsvonat tegnap d. u. 3 órakor kisiklott; két vagon szétzúzódott és sok sérült meg.

Felelős szerkesztő: **Szterényi József.**
Kiadótulajdonos: **Alexi könyvnyomdája.**

HIRDETMÉNYEK.

Szám 9521. — 1885.
alisp.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. közmunka- és közlekedésügyi miniszterium az 1885. évi október hó 18-án kelt 36252. számú rendeletével, a sárkány-törösvári hadászati uton lévő és a Mojecsi patakon átvezető Mojecsi hid építési helyreállítását 3851 frt 34 kr összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkákat fogamatossításának biztosítása céljából az 1885. évi december hó 28-ik napjának délelőtti 10 órájára a fogarasmegyei alispáni irodai hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak,

(283) 1-3

hogy a fentebbi munkákat végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5°/o-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett alispáni hivatalhoz annyiival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe vételni nem fognak.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a fogarasi m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Fogarason, 1885. november 30.

Fogarasmegye alispánja;
Gramoiu Dániel.

A Pesti Magyar Kereskedelmi Bank váltóüzlete BUDAPESTEN

(alapított 1842-ben, részvénytőke 5.000.000 forint)

az 1883-iki XXXI. törvényzikk értelmében

részletiveket minden a budapesti hivatalos árfolyam lapban jegyzett sorsjegyekre, tetszés szerinti részletfizetésekre kibocsát.

Képviselve

ORÉNDI FRIGYÉS bank- és váltóüzlete által
(205) 26 — Brassón, Színház-utca 94. sz.

A huscsarnokban

— Színház-utca, árnház (Kaufhaus) 7. szám —

(ezelőtt Mutzig és Szlaminek üzlethelyisége)
naponként kapható

fris, jó marhahus, kilója 36 kr,

és hasonlókép

sertéshus kilója 38 kr.

Tömeges pártfogást kér

Buretia István,
mészáros.

(282) 1—1

a Pesti magyar kereskedelmi banktól. Részvénytőke 5 millió forint.

A nagyérdemű közönség könnyebbitésére a „Pesti magyar kereskedelmi Bank” elhatározta, a budapesti értéktőzsdén jegyzett sorsjegyekre az 1883. évi XXXI. törvényzikk alapján igen kis havi részletfizetésekre törvényesen bélyegzett részletiveket kiadni, s ezen üzletág fogamatossításával **Adler L. Jakab** helybeli váltóüzletét bizta meg.

Adler L. Jakab váltóüzlete Brassóban
ajánl a n. é. közönségnek

SORSJEGY-RÉSZLETÍVEKET

kiadva a PESTI MAGYAR KERESKEDELMI BANK által

* a vevő kívánsága szerint 12, 18, 24, 30 s 36 havi részletfizetésre. *

Az első részlet készpénzfizetése után a vevő már törvényes tulajdonosa a részletív lejártá előtt netalán tett nyereséménynek.

Egyelőre kaphatók a következő részletívek:

	25 drb	9 "	6 "	3 "	15 drb	6 "	4 "	2 "	Bécs városi sorsjegy	Szerb 3% járadék-sorsjegy	Tisza-szabályozási sorsj. 4%	Magyar járadék egész	Hitel-sorsjegy	1864. évi állam-sorsjegy
Magyar	9.25	3.33	2.22	1.11	8.55	3.42	2.28	1.14	5.—	1.26	4.91	4.75	7.08	6.84
Vörös-kereszt-sorsjegy	10.50	3.78	2.52	1.26	9.75	3.90	2.60	1.30	5.66	1.44	5.59	5.40	8.06	7.79
Oszták	12.41	4.47	2.98	1.49	11.55	4.62	3.08	1.54	6.71	1.70	6.61	6.35	9.53	9.20
Vörös-kereszt-sorsjegy	14.48	5.61	3.74	1.87	14.48	5.79	3.86	1.93	8.43	2.13	8.30	8.03	11.97	11.56
sorsjegy	14.48	5.61	3.74	1.87	14.48	5.79	3.86	1.93	8.43	2.13	8.30	8.03	11.97	11.56

Ugyanitt más sorsjegyekre is kaphatók részletívek.

Különös előnyben részesül a részletívek vásárlója az által, hogy a havi fizetéseket nálam eszközölheti, mi által a fél már portóban is egy részletet megtakarít. Ugyan nálam készsággal adatnak szóbeli s írásbeli felvilágosítások.

A budapesti magyar kereskedelmi bank részletíveit újból ajánlom a n. é. közönség b. figyelmébe, annyiival is inkább, mert érintkezésbe jó a főváros legrealisabb pénzintézetével, mely a törvényes százaléknál többet nem számít.

Kiváló tisztelettel

Adler L. Jakab,
váltóüzlete. Főter, Virágsor.

(239) 22—30

Brassó, főter, virágsor.

Alapított 1842. Kapható Adler L. Jakab váltóüzletében.

NEIDLINGER G.

Brassó, nagy-utca, 492. szám alatt.

NEIDLINGER G.

Az eredeti SINGER-féle varrógépek

— a világ legjobbjai, —

és egyszerű s tartós szerkezetük miatt minden más géppel szemben előnyben részesülnek.

Brassóban valódi minőségben kapható egyedül

Neidlinger G.

özég raktárában: Nagy-utca, 492. szám alatt.

(79c) 9—10